

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο

ΜΕΡΟΣ 2: Τα σακουλάκια με τα πετράδια

ΕΠΙΣΟΔΙΟ 10

Ο Βαν ντε Φλου κατέβηκε πρώτος από την λιμουζίνα του. Τον ακολούθησε ο άλλος κι ενώ μια νεαρή καμαριέρα άνοιγε την είσοδο για να υποδεχθεί το αφεντικό της λέγοντας:

«Περάστε σινιόρ»,

Ο Βαν ντε Φλου αποτεινόμενος προς τον φιλοξενούμενο του, του είπε στα γερμανικά:

«Περάστε εσείς πρώτος κύριε Φριτς Γουλφ»

Είδε τον άλλο να ξαφνιάζεται και το πρόσωπό του να αλλάζει όψη και από ψυχρό μέχρι τότε, να μετατρέπεται σε ένα φοβισμένο πλάσμα.

«Μη φοβάσαι. Μόνο εγώ γνωρίζω το πραγματικό σου όνομα. Οι άλλοι που θα συναντήσεις απόψε, σε ξέρουν μόνο ως Steve Morris».

Όταν βρέθηκαν μέσα στο σπίτι ο Βαν ντε Φλου του είπε στα αγγλικά:

Ακολούθησε την καμαριέρα. Θα σε οδηγήσει σε ένα από τους κοιτώνες των ξένων. Στο δωμάτιο θα βρεις και καινούργια ρούχα. Πέταξε αυτά που φοράς.

Ο Φριτς Γουλφ πριν ακολουθήσει την καμαριέρα γύρισε και του είπε στα γερμανικά:

Τον ναυτικό μου σάκο τον χρειάζομαι. Δεν μπορώ να τον απαλλαγώ.

Ο άλλος του απάντησε αγγλικά:

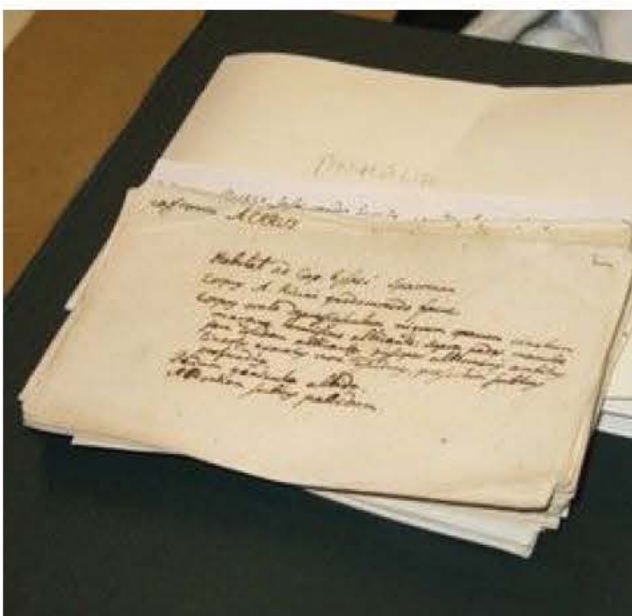
Δεν νομίζω να τον χρειασθείς άλλο, αν αδειάσεις το περιεχόμενό του, στον χαρτοφύλακα που θα βρεις στο δωμάτιο. Σε δύο ώρες να είσαι έτοιμος. Η καμαριέρα θα σου χτυπήσει την πόρτα να σε οδηγήσει στην τραπεζαρία.

Απόψε συνέχισε ο Βαν ντε Φλου στην αγγλική θα γνωρίσεις ορισμένα σημαντικά πρόσωπα.

Η νεαρή καμαριέρα χαμογέλασε στον φιλοξενούμενο ευγενικά και με το κεράκι της του έδειξε τον διάδρομο. Την ακολούθησε από κάποια απόσταση.

Όταν βρέθηκε μόνος στο πολυτελές δωμάτιο ξενώνα, η πρώτη κίνηση που έκανε ήταν να κλειδώσει από μέσα την πόρτα.

Σε συνέχεια κρατώντας σφιχτά πάνω του τον ναυτικό του σάκο πήγε προς το μπάνιο κλειδώνοντας και εκεί την πόρτα.

Για ένα πράγμα ίσως έχει δίκαιο ο Ολλανδός, σκέφθηκε, χρειάζομαι ένα ζεστό μπάνιο και να πετάξω από επάνω μου αυτά τα βρώμικα ρούχα που βρωμάνε.

Καθαρός και με καινούργια ρούχα, άρχισε να αδειάζει από τον ναυτικό του σάκο τα βελούδινα σακουλάκια και να τα ακουμπά στο κρεβάτι.

Έφερε ξανά στην σκέψη την Bertha. Τον έπνιγαν οι ενοχές.

Όταν άδειασε τον σάκο και βεβαιώθηκε πως δεν έχει τίποτε άλλο μέσα, τον πέταξε και αυτόν δίπλα στα βρώμικα ρούχα.

Πήγε προς το κρεβάτι κρατώντας τον χαρτοφύλακα που βρήκε στο δωμάτιο πάνω σε μια καρέκλα όπως του είπε ο Ολλανδός.

Άνοιξε το πρώτο σακουλάκι για να βεβαιωθεί και πάλι για τα πολύτιμα πετράδια. Τότε στο δυνατό φως της κάμαρης παρατήρησε κάτι για πρώτη φορά.

Στο σακουλάκι κάτω από τα διαμάντια υπήρχε ένα μικρό τυλιγμένο χαρτάκι. Το έπιασε και καθώς το άνοιγε παρατήρησε κάτι που τον συγκλόνισε.

Στο μικρό μικροσκοπικό χαρτάκι υπήρχαν σχέδια και αριθμοί.

Δεν μπορούσε ο ίδιος να καταλάβει το περιεχόμε-

νο. Όμως ήταν σαφέστατο, πως στο χαρτάκι εκείνο, ήταν σχεδιάγραμμα και αναφαίρετο για οπλικά συστήματα.

Το έβαλε στην άκρη και κοίταξε με προσοχή και τα άλλα σακουλάκια.

Έκπληκτος ανακάλυψε ότι το κάθε σακουλάκι, εκτός από τα διαμάντια και τα χρυσά νομίσματα, έκρυβε και από τέτοιο μικροσκοπικό χαρτάκι με διαφορετικά σχέδια και αριθμούς.

Τόσους μήνες μετέφερε τα βελούδινα σακουλάκια με τα διαμάντια και τα χρυσά νομίσματα, χωρίς ποτέ να παρατηρήσει την ύπαρξη αυτών των μυστικών σχεδίων.

Ένιωσε το πρόσωπό του να καίει και ύστερα να ιδρώνει ολόκληρο το σώμα του.

Δεν ήταν μόνο τα διαμάντια. Τα μικρά χαρτάκια με τους αριθμούς και τα σχέδια έκρυβαν ένα μεγάλο μυστικό.

Κοίταξε το ρολόι στον τοίχο. Είχε ώρα.

Πήρε όλα τα χαρτάκια με τους αριθμούς και τα σχέδια και τα έβαλε στην εσωτερική τσέπη του σακακιού του.

Κάπου έπρεπε να τα κρύψει, αλλά την στιγμή εκείνη δεν μπορούσε να σκεφθεί. Έβαλε τα σακουλάκια με τα διαμάντια και τα χρυσά νομίσματα στον χαρτοφύλακα. Αυτά έπρεπε να τα παραδώσει απόψε όταν θα κατέβαινε στην τραπεζαρία να συναντήσει τον Βαν ντε Φλου.

Πάνω στο κρεβάτι υπήρχε και το περίστροφο. Τι θα γινόταν με το όπλο;

Θα το έδινε και αυτό στον Ολλανδό; Θα τον άφηνε εξάλλου ο Βαν ντε Φλου να το κρατήσει; Σκέφθηκε να το βάλει και αυτό στον χαρτοφύλακα. Δεν μπορούσε να το κρατά πάνω του. Ήταν σίγουρος πως θα του ζητήσουν να το παραδώσει.

Δεν φιλοξενούν ένα ξένο και δραπετή ξέροντας ότι κρατά πάνω του όπλο.

Δεν μπορούσε να σκεφθεί οτιδήποτε εκείνη την ώρα. Η μόνη του σκέψη ήταν ποιους θα συναντούσε απόψε και ποια θα ήταν η τύχη του θησαυρού που κρατούσε.

Συνέχεια την επόμενη εβδομάδα

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

